

тни, които не знаятъ даже, че сж се родили. Това, дѣто хората знаятъ че сж се родили, и то е крачка напредъ, защото пияниятъ човѣкъ не знае даже, че е пиянъ. А онзи, който е изтрезнѣлъ, знае, че е пилъ. Онзи, който се е напилъ, ходи изъ улицитѣ, търкаля се натукъ-натамъ, казва: тѣсенъ е пѣхтъ, какво сж направили хората улицитѣ такива, не сж направили пѣтя, както трѣбва. Нѣму не идва на умъ, че е пиянъ. Той се обѣтсква съ нѣкой човѣкъ и си казва: какво се обѣтска този човѣкъ, какъ се е обѣркалъ изъ пѣтя! Какъ сж трѣгнали тия хора така, че незнаятъ пѣтя си? Другитѣ хора му казватъ, че е пиянъ а той имъ казва: а, пиянъ съмъ, вие сте пиени. Най-послѣ той дойде до дома си, свѣсти се и казва: какъ съмъ се напилъ! Казвамъ: този човѣкъ е вече пробуденъ, съзнанието му е една стѣпка по-високо, той знае, че е пиянъ.

Сега вие казвате: този е некултуренъ човѣкъ. Не, нии гледаме малко по-другояче на живота. Вие казвате: този билъ добъръ, онзи билъ лошъ. Какво отъ това, че нѣкой билъ добъръ? Какво отъ това, че нѣкой билъ лошъ? Нѣкой казва: азъ съмъ добъръ. Отдѣ знаешъ, че си добъръ? Другъ казва: азъ съмъ лошъ. Отдѣ знаешъ че си лошъ? Има ли нѣкаква максима, има ли нѣкакъвъ аршинъ, съ който мѣришъ тия нѣща? Я покажи тази максима! Ама Мойсей писалъ така. Че ти видѣлъ ли си Мойсея? Нѣкой отъ историцитѣ писалъ! Че дѣ сж тѣзи истории? — Има факти, има доводи. Хубави сж тѣзи нѣща, но за онзи, който седи горѣ на сцената въ театъра и декламира. Казватъ: какъвъ